

Sygn. akt II CNP 134/07

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 28 września 2007 r.

skargi H. S .

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Okręgowego w P.

z dnia 14 września 2006 r., wydanego w sprawie z wniosku J. Z.

przy uczestnictwie C. S., H. S. i J. S.

o dział spadku,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w wyroku z dnia 14 września 2006 r. Sąd Okręgowy w P. odrzucił apelację uczestnika H. S. od postanowienia Sądu Rejonowego w O. w przedmiocie działu spadku obejmującego nieruchomości rolną. Sąd Okręgowy przyjmując, że apelacja została wniesiona po upływie ustawowego terminu uznał jednocześnie za bezpodstawne przywrócenie terminu udzielone postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 21 czerwca 2006 r.

Uczestnik H. S. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia o odrzuceniu jego apelacji powołując się na naruszenie art. 373 k.p.c. w związku z art. 148 § 1 k.p.c., z art. 168 § 1 k.p.c., z art. 233 § 1 k.p.c., z art. 382, z art. 391 § 1 k.p.c. przez odrzucenie przez sąd drugiej instancji apelacji z powodu zakwestionowania zasadności przywrócenia terminu do jej wniesienia przez sąd pierwszej instancji, co jest równoznaczne z oddaleniem wniosku o przywrócenie terminu, pomimo nie przeprowadzenia własnych ustaleń i postępowania dowodowego a zwłaszcza nie wyznaczenia w tym zakresie rozprawy umożliwiającej stronie wypowiedzenie się, co do przyczyn niezachowania terminu. Według treści skargi, w wyniku sprzecznego z prawem orzeczenia uczestnik H. S. poniósł szkodę w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c. polegającą na braku rozpoznania apelacji i w związku z tym nie przyznania mu w ramach działu wnioskowanych działek o wartości 7 000 złotych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy. Użyte w tym przepisie sformułowanie „przez wydanie” oznacza, że między wydaniem zaskarżonego orzeczenia a szkodą musi zachodzić związek przyczynowy. Wobec tego skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia sądu drugiej instancji odrzucającego apelację będzie dopuszczalna tylko wtedy, gdy szkoda zostanie wyrządzona przez wydanie tego postanowienia, nie zaś orzeczenia co do istoty sprawy, które miała podważać odrzucona apelacja.

Tymczasem szkoda na którą powołuje się skarżący uczestnik postępowania o dział spadku wiąże się bezpośrednio z wydaniem przez sąd pierwszej instancji postanowienia co do istoty, nie uwzględniającego jego wniosków co do sposobu działu.

Nie jest rzeczą Sądu Najwyższego w postępowaniu o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, którym został zamknięty stronie dostęp do rozpoznania sprawy w drugiej instancji, zastępowanie tego sądu i rozstrzygnięcie jakie orzeczenie należałoby wydać, gdyby apelacja nie została odrzucona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r. V CNP 79/05 nie publ., z dnia 4 lipca 2006 r. V CNP 86/06 OSNC 2007, nr 3, poz. 47, z dnia 27 kwietnia 2007 r. I CNP 20/07 nie publ.).

Z tych względów okoliczności, które przytoczył skarżący na uprawdopodobnienie szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego postanowienia o odrzuceniu apelacji, jako nie podlegające ocenie w postępowaniu o stwierdzenie niezgodności z prawem tego orzeczenia, nie spełniają wymagania uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody.

Dlatego należało odrzucić skargę na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.